

Akinek a hobbiját az állam támogatja –

Interjú Marjanucz Lászlóval

Az elkövetkező interjúalanyban egy vérbeli, a hivatását szerető történelemtanárt ismerhetünk meg. Tanszékünk „legsúlyosabb” egyénisége, aki öt gyermek édesapjaként is sikeresen veszi a szakma és az élet állította akadályokat – a család érdekeit mindig szem előtt tartva.

B. M.: – Tanár Úr, mely vidékről származik, hol végezte iskoláit?

M. L.: – Magyarországon születtem 1954-ben. E község Makó mellett található a román–magyar határon. Szülőfalumban jártam általános iskolába, majd onnan a makói József Attila Gimnáziumba kerültem – maga a költő is ebbe a gimnáziumba járt 1922-ben, s itt írta a *Szépség koldusa* című versét is. 1968-ban kerültem ide egy akkor speciális tantervűnek minősített osztályba, ez az orosz és német nyelv megemelt óraszámú tanítását jelentette.

1972-ben érettségiztem, és ugyanebben az évben sikertelenül felvételiztem az egyetem orosz–német szakára. A következő évet hasznosan töltöttem, kiutaztam az akkori NDK-ba, és ott egy katolikus kórházban sikerült munkát találnom, ami jól megalapozta német nyelvi ismereteimet. Ehhez képest váratlanul orosz–történelem szakra jelentkeztem ide, az akkor Szegedi Tanárképző Főiskolának nevezett intézménybe, ahová fel is vettek.

B. M.: – Mikor került tanárként a főiskolára?

M. L.: – Már diákkoromban kialakult köztem és tanáraim között egy jó kontaktus. Először Bezdán Tanár Úrral alakítottam ki jó „munkakapcsolatot”, mert az Ő tudományos diákköri szekciójában kezdtem el dolgozni. A hazai németiség társadalmi egyesületeit kutat-

tam. 1977-ben fejeztem be a főiskolát, s katonaként jelentkeztem a debreceni egyetemre, ahol elvégeztem kiegészítő szakon a történelmet. Eközben már a doktori disszertációm témáján is dolgoztam, mely a Hódmezővásárhely hitélete, kereskedelme, gazdasága a dualizmus korában címet viselte. Az egyetem elvégzése (1982) és a doktori disszertációm megvédése (1984) között 1983-ban kerültem a főiskolára.

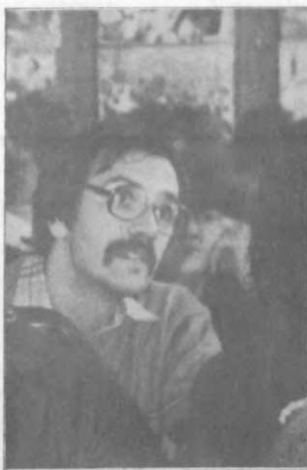
B. M.: – Ha jól tudom, Ön legszívesebben helytörténettel foglalkozik?

M. L.: – Tulajdonképpen mindenki azzal foglalkozik, aki a társadalomtörténet területén kutat. Társadalomtörténelmet jól és mélyen csak helytörténeti források alapján lehet írni. Az ember ilyen jellegű kutatásait általában szülőföldjén, vagy munkahelyéből adódó területen végzi leginkább.

Érdekes módon, Makóval kapcsolatban csak az eddigi eredményeket értelmező írásaim jelentek meg a makói múzeum és a tanácsgondozásában. A közelebbi társadalomtörténeti vizsgálódási területem Szeged, Szeged és környéke, illetve Hódmezővásárhely. Tehát Szeged – mint az Alföld egy kereskedő kulturális centruma, és egy igazi mezőváros – Hódmezővásárhely.

B. M.: – Egy tanárnál e kutatásokat csupán a hivatástudat diktálja, vagy tekinthető ez hobbinak?

M. L.: – A szakmájukat szerető értelmiségieknél ez egybeesik, szokták is mondani, hogy ne nagyon elégedetlenkedjenek a fizetésükkel, mert ők a hobbijuk üzésére kapnak állami támogatást. Az én esetemben ez tényleg egybeesik, mert a munkám jelenti az életemet.

Volt korábban egy másik – elég költséges – hobbim is, az utazás. Már gimnazistaként bejártam az akkori szocialista világot, és azóta is, ha tehetem, minden évben elutazom valahová. S végül de nem utolsósorban az egyik kedvenc időtöltésem az olvasás.

B. M.: – *Mostanában milyen történelmi témában folytat kutatásokat?*

M. L.: – Ez már nem helytörténet, hanem igazi országos történelmi téma – politikatörténet. A bécsi udvari hatóságok magyarországi politikáját vizsgálom. A másik téma, amelyben kutatok – ezzel az egyetemi és a főiskolai tanszék közösen foglalkozik –, a Bánát története a betelepüléstől az 1918–19-es elcsato-

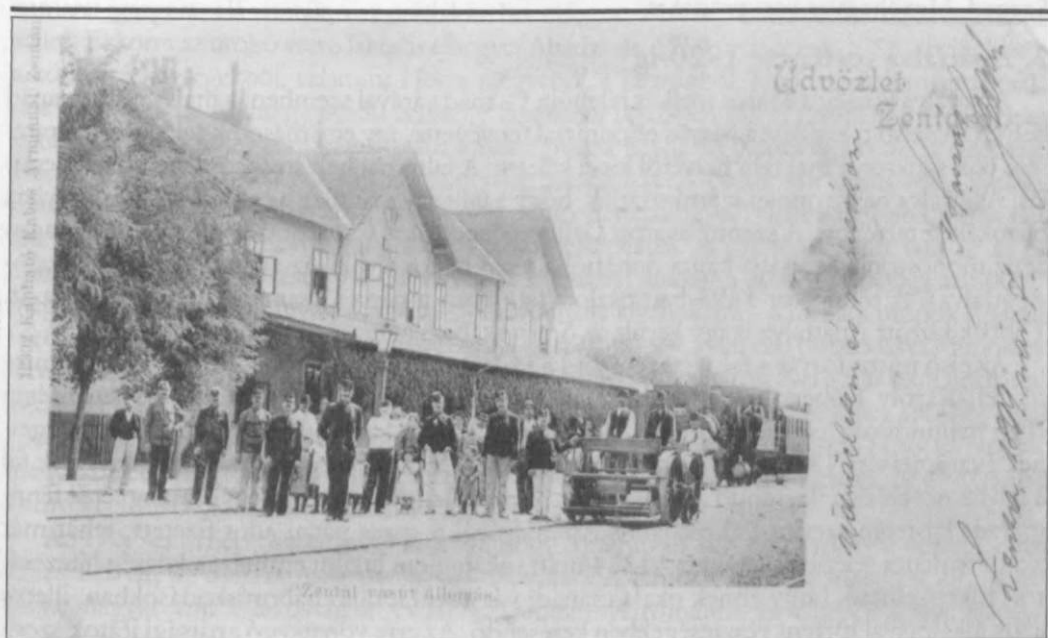
lásig. E téma fontosságát az indokolja, hogy kb. száz éve jelent meg az utolsó tudományos munka a Bánatról.

B. M.: – *Hogyan lehetséges egyeztetni a családot és az oktató-kutató munkát?*

M. L.: – Ha konfliktusba kerül a család és a munka én rendszerint a család érdekeit tartom előbbre valónak, a munkát prolongálom, vagy osztom be másként, mert öt gyermek mellett az ő érdekeik és jövőjük szem előtt tartása minden egyéb szempontot megelőz.

B. M.: – *Tanár Úr, köszönöm a beszélgetést.*

PETHEŐ ATTILA

VOLT EGYSZER EGY MAGYAR VASÚT

III. AKKORTÁJT MÉG NAGY ESEMÉNY VOLT A FÉNYKÉPEZKEDÉS A VASÚTON, MIKOR IS AZ ALKALMAZOTTAK HOZZÁTARTOZÓIKKAL FELSORAKOZTAK A KAMERA ELŐTT, ÉS NEM RENDÉSZÉRT, –ŐRÉRT „HALLÓZTAK” A FORGALMI IRODA SÖTÉTJÉBE HÚZÓDVA. A TISZA-PARTI ZENTÁN IS ÖSSZEGYÜLT A „BABMÉRŐS” TISZTIKAR. A KÉP DÉLUTÁN HÁROM ÓRA KÖRÜL KÉSZÜLHETETT, ÉS A MÁSODIK VÁGÁNYON ÁLLÓ SZERELVÉNY LEHET AKÁR A SZEGEDI SZEMÉLY-, AKÁR A SZABADKAI VEGYESVONAT A HÉV-EKNÉL ELMARADHATATLAN XII OSZT. (KÉSŐBB 377 SOR.) SZERTARTÁNYOS GŐZMOZDONNYAL. A KÉSEI UTÓKOR SZEMLÉLŐJE SZÁMÁRA A HARMADIK VÁGÁNYON VÁRAKOZÓ PÁLYAKOCSI SEM UTOLSÓ LÁTVÁNYOSSÁG (MÁTHÉ ZOLTÁN GYŰJTEMÉNYÉBŐL)